

Helcaraxë

Emi Hmi Emi Hmi

Pa - dá, pa - dá ti - še sníh, ne - sly - šíš zpěv ve vět -

Emi F#mi Emi F#mi Emi Hmi F#mi Hmi

vích. Ví - tr dál kví - lí, vá - ni - ce sí - lí. Mu - síš jít

F#mEmi Hmi F# Hmi Emi Hmi F#mi

pod svět-lem hvězd, kte-ré však ne - spat - říš. Ref: Hel - ca - ra - xě, ach kru - tá
Hel - ca - ra - xě, bez - cit - ný

D Emi D Emi D Emi Hmi F#mi

pa - ní, mi - lu - ješ mra-zem a za - bí - jíš. Hel - ca - ra - xě, proč dr - tíš
ka - te! ži - vo - ta o - heň zha - sí - ná, Hel - ca - ra - xě, jen sl - zy

D Emi Hmi F#mi Hmi Hmi F#mi D Emi

v dla - ni lid, kte - rý k svo - bo - dě chtěl blíž?
zla - té má v o - čích ten, kdo vzpo - mí - ná.

Padá, padá tiše sníh,
neslyšíš zpěv ve větvích.
Vítr dál kvílí, vánice sílí. Musíš jít
pod světlem hvězd, které však nespatriš.

Dlouhou cestu střeží led,
nezbývá než kráčet vpřed.
Štíty hor bílé zvěstují chvíle strádání,
Sudba naše kroky již dohání.

Ref: Helcaraxë, ach krutá paní,
miluješ mrazem a zabíjíš.
Helcaraxë, proč drtíš v dlani
lid, který k svobodě chtěl blíž?
Helcaraxë, bezcitný kate!
života oheň zhasíná,
Helcaraxë, jen slzy zlaté
má v očích ten, kdo vzpomíná.

Kolik ještě zbývá mil,
každá ubírá nám sil.
Tváře mráz pálí, tam někde v dáli čeká cíl,
Středozemě bolest tvou utiší.

Stopy třísní horká krev,
v žilách proudí marný hněv.
Pýcha a přání stále nám brání podlehnout
zradě, kterou Fëanor přichystal.

Ref:

Plamen duše hubí chlad,
mnozí z nás šli věčně spát.
Zástupy řídnou, Středozem vldnou nepozná
ten, koho Mandosův sál uvítal.

Sever vládne žezlem zlým,
životem daň zaplatím.
Zášť, zlo a špinu, číš plnou blínu upíjím,
lid Noldor Melkorův jed ochutná.

Ref: